

גָּלִידָנְדָתָ לְעִירָן בְּפֶרְשַׁת הַשְׁבָּרוּ

עֲרוֹכִים בֵּינִי נַחַם לִיבּוּבִּץ חַנְגָּה הַשְׁ-עַשְׂרָה

יְוָל עַי מִזְסָד תּוֹרָה וְחַסְכָּה לְמַכְנּוּרִים וְלַנוּעַף
הַסְּתָדְרוֹת נָשִׁי מְזֻחָּה בְּאַמְרִיקָה

גָּלִידָנְדָתָ לְעִירָן בְּפֶרְשַׁת הַשְׁבָּרוּ

גָּלִידָנְדָתָ לְעִירָן בְּפֶרְשַׁת הַשְׁבָּרוּ

xx. שאלת כללית

אברהנאל מקחה לפיקוח:

למה זכר הכתוב כאן קרבן כל אחד מהנשאיים בפרשיות העובדים, בהיות קרבנותיהם טורים מלוי חלוף כלל, והיה די כסיאטך בראשון מהם: "זה קרבן חדשון בן עמינדב" דרך משל ואחר כך דבר יום ביום, וכן הקדריב פלוני ביום פלוני, לא שיכתוב דבר אחד י"ב פעמים, שהוא ככל מופלג ודבר זר? התוכל לענות לשאלת זו (שכבר תמהה בה האשונים ואחרוניים)?

ב. ז' ב ויקרייבו נשאי יישראלי ראשי בית אבותם הם נשאי המשותם הם העומדים על הפקוודים.

רש"י: שהיו שוטרים עליהם. במצרים והיו מוכנים עליהם, שנאמר (שמות ה"ד): "וירכו שוטרי בני יישראל אשר שמנו עליהם נוגשי פרעה לאמר: "מדוע לא כליתם חקכם לבן כתמול שלשות?" להבנת דברי רש"י אלה קרא דברי

בדבר רבח ט"ו כ:

...עמדו ומכנו את הלבנים ואמר להם פרעה: "זcoh אתם מעמידים בכל יום ויום!" מינה את הנרגשים של מצרים על השוטרים של יישראל והווטרים מתמכנו על יתר העם, וכשאמור להם פרעה (שמות ח' ז'): "לא תוטיפון למת לבן לעם לבון הלבנים... הם ילכו וקשו להם מבן, ואת מתכנת הלבנים... תשים עליהם לא תגרעו ממנבו", היו באין הנוגשים ומוכנים את הלבנים ונמצאו חסרות, היו מכין הנוגשים את השוטרים שנאמר: "וירכו שוטרי בני יישראל" והיו השוטרים מוכנים על יתר העם (=כגון העם) ולא היו מוסרין אותו בידי הנוגשים (פירוש המהדרז"ו): שלא גלו שוטרי יישראל לבוגשים, כי הם שלא השלימו מתכנת הלבנים, כי כל שוטר היה ממונה למשל על עדרה אנטים, אחר כל איש היה צדיק לעות מה לבנים והיה הנוגש תובע מהוטר אלף לבנים שהיה לו להעמיד, ואם היה מגלה לבוגש, שזה לא העמיד המאה שלו, היה הנוגש מעביזו) והיו השוטרים אוטרים: "טוטב לנו ללקות ואל יכשל יתר העם".

מה הקשי בפסקונו שרצה רש"י לישב בדבריו דלעיל

ג. גואפים של הנשאיים...

השוה לדברי המדרש דלעיל את דברי המדרש הבאים:

בדבר רבח ז' י"ט:

"ויקרייבו נשאי יישראלי". למה נזדרזו הנשאיים לבוא ולהקריב תחילה ובמלאת המשכן נתעלו ולא הביאו אלא אבני שם ואבני מלואים באחרובקה? לפי שבעה: שאמר משה (ל"ה ח') "כל נדייב לב' ביבאה את תרומת ה'" ולא אמר לנשאיים, היה רע בעיניהם על שלא אמר להם להביא. אמרו: "יביאו העם מה שיביאו, ומה שייחס. ככלא אנטנו". שמחו כל יישראל במלאת המשכן והביאו בשמה כל נדייב ובזריזות. ראה מה כתוב: (שמות ל"ה כ"ב) "ויבאו האנדים על הנשים", שהיו דוחקים זה על זה ובאים, אנשים ונשים בערבובניה. ולשני בקרים הביאו כל הנדבה, שנאמר (ל"ו ג') "והם הביאו אליו" עוד בבקר, בבקר. וכתיב (ל"ו ז'): "ו吒לאכת היהת דיט". לאחר שני ימים בקשו הנשאיים להביא נדבתם ולא יכלו, שכבר צוות משה:

(ל"ו ו') "ויעבירו קול במחנה לאמור: איש איש אל יעשן עוד מלאכתה". והיו הנשיים מציריים על שלא זכו בנדבת המשכן. אפריו: "הואיל ולא זכינו בנדבת המשכן, בתן בגדי כהן גדורו". ש"ז, (ל"ה כ"ז) "והנשיים הביאו את אבני השם... אמר הקב"ה: בבני שנדרזו - יכתב שהביאו והותר (ל"ו ז'), והנשיים שהטעלו - יחסר אותן את שמם, שכן כתיב "רְהִנְשָׁאָם" חסר י"ד". כיון שבוגר המשכן, הקדימיו והביאו קרבן בזריזות.

ונתפרשו דבריהם אלה יפה בפירושו של ר' شمואן רפאל הירש (תרגום מגרמנית ע"ז אבי מורי ז"ל):

... הנשיים חשבו את הקריאה להתנדבות כל העם לפגיעה בכבודם מעתם, ובצפיהם שתרומת העם לא מספיק וזה יפל בגורלם כבוד השלמת החסר, לא מהרו להשתתף בהתנדבותם. ואולם מזריזות העם הוציאבה את השבונם, עד טיצה שנאר להם רק להביא את אבני השם וכוכו לבוגדי הכהן הגדול.

האם דעת טני המדרשים האלה (במדבר רבקה ט"ו ובמדבר רבקה ז') השוניים זה מזה בהערכת הנשיים סותרים זה את זה או יש ליישבעם?

אך. ב הם נשיי המטרות, הם העומדים על הפקדים. השווה דברי רטוי לפסוקנו שהובאו בשאלת אל לדבריו הבאים:

בראשית ל"ג ט"ז ד"ה וישב ביום והוא עשו לדרך שעירה. עטו לבדו; וארבעה מאות איש שהלכו עמו נשמרו מאצלו אחד אחד. והיכן פרע מהם הקב"ה? בימי דוד ש"ב: (שאל אל ל' י"ז): "ויקם דוד... ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסעו".

שמעות ב י"ג ד"ה שני אנשי עברים: דtan ו아버지ם - הם שהותירו מן המן. " ד י"ט ד"ה כי מתו כל האנשים מי הם? דtan ו아버지ם. חיים היו, אלא שירדו מנכסיהם והעננו חשוב במת.

שמעות ד כ' ד"ה על החמור חמור המיויחד. הוא החמור שחשב אברם לעקדת יצחק ושהוא שעתיד מלך המשיח להגולות עליו, טנאמר (צרכיה ט') "עדי ורוכב על החמור".

מהו הרעיון המשותף בכל המקומות האלה בראשי רטה כוונת חז"ל ב"זהו יט"א אלה?

לזהו המוזר של שלוש החמורים

עיין דברי האברבנאל ועקדת יצחק בבליאון וירא תש"ח שאלה ג.

השאלות המשומנות אקסות ומסומנות אקסות ביותר, יפטור כ"א לפני הנטהו. שאלות גם תשובה נא לשלו לנחמה ליבובי, קידית משה ירושלים.